

Uit de hemel & verliefd

door **Rob Nederpelt**

Hoe smaakt dat eigenlijk, koffie? En wat is die plastic beker heet! Engel Damiel is net mens geworden. Hij is verliefd op een mensenmeisje en daarom uit het puur geestelijke bestaan gestapt. Nu geniet hij van elk nieuw moment. Van kleuren die hij voor het eerst ziet, van een stoffelijke handdruk, een simpel menselijk gesprek.

In 'Hemel boven Berlijn', toneelbewerking van Wim Wenders' film uit 1987, is dit de scène die beklijft. De ontroering van kleine geneugten, de opwinding van zien en voelen alsof je nog nooit gezien of gevoeld hebt. Regisseuse Ola Mafaalani neemt bij Toneelgroep Amsterdam rustig haar tijd om de sfeer op te bouwen die tot die beleving moet leiden. Centraal op het toneel staat een frietkar. Daaromheen bewegen zich kleine groepjes mensen, die elk hun eigen dingen denken. Twee engelen verstaan dat en grijpen nu en dan voorzichtige in.

Het is een eigenaardig gezelschap dat op het toneel de fraaie teksten van Peter Handke spreekt. Homerus loopt er (Frieda Pittoors), maar ook nieuwslezers Noraly Beyer. De grote liefde van engel Damiel is een adembenemende trapezeartieste (Mam Smith). Er is veel plaats voor muziek, waaronder een staaltje keiharde garagerock van Jesse Lenat en Hadewych Minis. De in zwart pak geklede engelen (Fedja van Huêt als Damiel en de Amerikaan Bernard White als zijn kompaan) bekijken het menselijk gedoe ingetogen en liefdevol, net als in Wenders' film.

De diversiteit in de voorstelling zorgt wel voor gebrek aan samenhang. Een zekere springerigheid en traagheid moet je voor lief nemen om van de poëzie, de beelden en het klankdecor te kunnen genieten. Het ontbreekt in de voorstelling aan een stevig, meeslepend verhaal. Dat wringt.

► 'Hemel boven Berlijn', Toneelgroep Amsterdam. Morgen te zien in de Stadsschouwburg, Eindhoven.